

Udlændingelovgivning som familiepolitik

Temanummer: Familiepolitik

Udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring har stor betydning for tusindvis af mennesker i Danmark hvert år. Siden årtusindskiftet har reglerne gennemgået hyppige og betydelige ændringer, som har medført strammere kravene for indvandrere fra især udviklingslande. Et konkret eksempel er 2002-reformen, som indførte 24-årsreglen og strammede tilknytningskravet. Reformen medførte et markant fald i andelen af unge kvinder med indvandrerbaggrund, der giftede sig og fik børn, og forstærkede en allerede igangværende demografisk udvikling, hvor flere unge med indvandrerbaggrund fandt en partner som – ligesom dem selv – var opvokset i Danmark.

Keywords: familiesammenføring, ægteskab, partnervalg, fertilitet

JEL-koder: J12, J13, J15

Skiftende regeringer har gennem årene formuleret udlændingepolitik, som direkte påvirker retten til familieliv. En ret, som bl.a. er formuleret i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og påvirker den danske udlændingelov, som fastsætter betingelserne for ophold i Danmark. Netop hensynet til den enkelte familie versus ønsket om at regulere indvandringen har fyldt meget i den offentlige debat.

I denne artikel diskuteres udlændingelovens påvirkning af familielivet, idet der fokuseres på ændringer over de sidste 25 år i kravene ved familiesammenføring og permanent ophold med vægt på konsekvenserne af førstnævnte. 2002-reformen og dens indførelse af 24-årsreglen inddrages som et konkret eksempel på lovgivning, der har haft en markant indvirkning på familielivet for en specifik befolkningsgruppe. I dette tilfælde unge med ikke-vestlig baggrund.

**MARIE LOUISE
SCHULTZ-NIELSEN'**

Seniorforsker,
ROCKWOOL Fonden
Forskning,
mls@rff.dk

1. Hvordan påvirker udlændingeloven familielivet?

For mange danske familier spiller udlændingeloven ingen direkte rolle, da alle familiemedlemmer er danske statsborgere og bosat i Danmark. For familier, hvor dette ikke er tilfældet, kan lovens bestemmelser om familiesammenføring imidlertid være afgørende for, om familien kan leve sammen i Danmark.

I udgangspunktet har danske statsborgere og udenlandske statsborgere med permanent ophold i Danmark ret til at få familiemedlemmer til landet. Ligeledes kan flygtninge uden permanent opholdstilladelse under visse betingelser opnå familiesammenføring, og udlændinge med opholdstilladelse for arbejde eller studier kan søge om at få deres familier med på lempeligere vilkår og med færre rettigheder end andre familiesammenførte. Endelig findes der særlige regler for EU-borgere, som har ret til fri bevægelighed inden for EU/EØS, hvilket også gælder deres familiemedlemmer. Her er det EU-opholdsbekendtgørelsen, der sætter rammerne.

Som hovedregel kan ægtefæller, faste partnere og børn under 15 år blive familiesammenført. I særlige tilfælde kan der dog gives tilladelse til familiesammenføring med andre familiemedlemmer, hvis et afslag ville stride mod Danmarks internationale forpligtelser, herunder retten til familieliv ifølge Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

De generelle krav for familiesammenføring af en udenlandsk partner eller ægtefælle for danske statsborgere og udenlandske statsborgere med permanent ophold er, som beskrevet i udlændingeloven, ganske omfattende. I 2026 inkluderer kravene bl.a., at begge parter skal være fyldt 24 år (24-årsreglen), krav om bolig af passende størrelse og beliggende udenfor bestemte boligområder i Danmark, at der kan stilles en bankgaranti, krav om beskæftigelse, uddannelse og beståelse af sprogsprøve for den familiesammenførte ægtefælle samt forsørgelseskrav og integrationskrav for både den herboende og ægtefælle. For EU-borgere er betingelserne mindre omfattende og inkluderer for eksempel ikke 24-årsreglen, bankgaranti eller danskprøve – uanset om deres familiemedlemmer er EU-borgere eller ej.

Antallet af årlige opholdstilladelser med henblik på familiesammenføring (børn som voksne) har i perioden fra 2000 og frem til i dag svinget mellem knapt 3.000 og 12.000. Flest tilladelser blev givet i de tidlige år samt under flygtningekrisen i 2015, jf. Danmarks Statistik (Statistikbanken, VAN66). Siden 2010, hvor opgørelsen underopdeles, er det i gennemsnit ca. halvdelen af tilladelserne som i et givent år er tildelt til personer, der familiesammenføres til en dansk eller nordisk statsborger, mens ca. 30 % er givet til familiesammenføring med flygtninge og ca. 20 % til andre indvandrere. Ukrainere, der er ankommet efter særloven i 2022, indgår ikke i disse tal.

2. Hvilke ændringer i udlændingepolitikken siden 2000 har haft afgørende betydning for familiepolitikken?

2.1. Familiesammenføring

De danske regler for familiesammenføring har ændret sig ganske meget siden årtusindskiftet. Da reglerne er komplekse, opridses her alene nogle hovedtendenser i ændringerne over tid, især relateret til krav til den herboende og æg-

tefællens opholdstid, alder og kvalifikationer, mens f.eks. justeringer i bankgarantibeløb udelades.² Familiesammenføringsreglerne er i store træk ens for ægtefæller og faste partnere derfor omtales de to grupper for nemheds skyld i det følgende under ét: som ægtefæller.

Reglerne om familiesammenføring tager udgangspunkt i begreber som dansk statsborgerskab og tidsubegrænset (permanent) ophold. Kriterierne for at opnå permanent ophold reguleres også i udlændingeloven og er kort beskrevet i afsnit 2.2. Reglerne for at opnå dansk statsborgerskab er derimod reguleret i sin egen lov (indfødsretsloven) og er ikke gennemgået nedenfor. Men det kan tilføjes at andelen af borgere uden dansk statsborgerskab i Danmark er steget fra 5 % i 2000 til 12 % i 2026, jf. Danmarks Statistik (Statistikbanken, FOLK2). Det sker både som følge af, at flere indvandrere er kommet til Danmark, og at reglerne på en række områder er skærpet.

Ved årtusindskiftet omfattede reglerne for familiesammenføring af børn mindreårige under 18 år. Familiesammenføring ved giftermål krævede at begge ægtefæller var fyldt 18 år. Der stilledes også krav om, at den herboende ægtefælle havde haft permanent ophold i Danmark i minimum 3 år, svarende til 6 års ophold i Danmark i alt. Herudover blev der bl.a. stillet krav om forsørgelsespligt for den herboende ægtefælle, og at der ikke var tale om et proformaægteskab.

I maj 2000 blev reglerne for familiesammenføring skærpet med indførelsen af det såkaldte tilknytningskrav, hvorefter begge ægtefællers samlede tilknytning til Danmark mindst skulle svare til tilknytningen til et andet land. Samtidig blev der stillet krav om, at den herboende ægtefælle skulle råde over en bolig af rimelig størrelse. For flygtninge kunne disse krav dog fraviges, hvis de fortsat risikerede forfølgelse i deres hjemland.

Efter VK-regeringens tiltrædelse i 2001, blev der i juli 2002 indført yderligere stramninger, da tilknytningskravet blev skærpet, og den såkaldte 24-årsregel blev indført. Denne regel krævede, at begge ægtefæller skulle være fyldt 24 år, før familiesammenføringen kunne finde sted, dog igen med visse undtagelser for flygtninge.

Fra januar 2004 blev 28-årsreglen indført, hvilket betød, at tilknytningskravet kunne fraviges, hvis den herboende ægtefælle havde haft dansk statsborgerskab eller bopæl i Danmark i 28 år – en regel, der især havde betydning for danske statsborgere, herunder udenlandsdanskere. Samtidig blev aldersgrænsen for familiesammenføring af mindreårige nedsat fra 18 til 15 år, mens flygtninge fortsat kunne få familiesammenført mindreårige op til 18 år, hvis et afslag ville stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

I april 2007 blev kravene yderligere skærpet, idet den familiesammenførte nu også skulle bestå en integrationsprøve, der testede viden om dansk sprog og danske samfundsforhold. Også her kunne der dog ses bort fra betingelserne,

hvis et afslag ville stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

I juli 2011 blev der indført et pointsystem, som betød, at den familiesammenførte ægtefælle ud over øvrige betingelser også skulle opfylde et pointkrav. Ligeledes skærpedes tilknytningskravet fra ”større” til ”væsentligt større”.

Efter tiltrædelse af regeringen bestående af S, SF og RV blev pointsystemet og integrationsprøven afskaffet i maj 2012, og i stedet blev der indført en ny danskprøve, som den familiesammenførte ægtefælle skulle bestå inden for 6 måneder. Samtidig blev kravene for ægtefællers samlede tilknytning til Danmark lempet igen (fra ”væsentligt større” til ”større”). Desuden blev 28-årsreglen ændret til en 26-årsregel, så der kunne dispenseres fra tilknytningskravet efter 26 års dansk statsborgerskab eller bopæl i Danmark.

I lyset af den øgede tilgang af asylansøgere til Danmark fra især Syrien indførtes fra februar 2015 en ny beskyttelsesstatus, som betød, at flere flygtninge blev tildelt midlertidigt ophold i Danmark. I første omgang for 1 år ad gangen. Efter V-regeringens tiltrædelse i juni 2015 strammedes reglerne for familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus. Det skete i februar 2016, hvor personer med midlertidig beskyttelsesstatus ret til familiesammenføring blev udskudt med to år, hvorved karenperioden blev forlænget til i alt tre år.

På foranledning af en dom ved Menneskerettighedsdomstolen ophævedes 26-årsreglen i maj 2017. I stedet indførtes en ny opholdsordning, der skulle sidestille hjemvendte udenlandsdanskere med udenlandske arbejdstagere i Danmark.

I juni 2018 afskaffedes tilknytningskravet, i stedet indførtes et integrationskrav, som udover krav til den herboende partners danskkundskaber (dokumenteret ved danskprøve) også krævede, at mindst 3 ud af 5 integrationsbetingelser var opfyldt. Kravene relaterede sig både til den herboende og ægtefællens uddannelse, beskæftigelse og sprogkundskaber.

I juli 2024 lempedes sprogkravet for den herboende partner, så sprogkravet i stedet for danskprøve kunne opfyldes ved mindst 5 års arbejde i en virksomhed, hvor der overvejende tales dansk.

2.2. Permanent ophold

Parallelt med ændringerne i familiesammenføringsreglerne ændres også kravene til opnåelse af tidsubegrænset (permanent) ophold for udenlandske statsborgere i Danmark. Permanent ophold kan som nævnt være en afgørende betingelse både for at kunne søge om familiesammenføring og om dansk statsborgerskab.

Ved årtusindskiftet var kravene for at opnå tidsubestemt (permanent) ophold primært, at ansøger havde 3 års lovligt ophold i Danmark. I juli 2002 blev pe-

rioden forlænget fra 3 til 7 års lovligt ophold i Danmark, og der blev indført et sprogkrav. Allerede året efter, i juni 2003, blev der dog indført en mulighed for hurtigere adgang til permanent opholdstilladelse – efter blot 5 år, og i nogle tilfælde endda 3 år – forudsat at man havde været fast tilknyttet arbejdsmarkedet i hele perioden. I april 2007 blev betingelserne for permanent ophold igen skærpet, idet det nu krævedes, at man opfyldte en integrationseksamen, som bestod af et krav om 2½ års fuldtidsbeskæftigelse samt en godkendt danskprøve (eventuelt kombineret med engelskprøve).

I marts 2010 blev det besluttet at børn ikke længere skulle have mulighed for at opnå permanent ophold. For de børn, som var født eller opvokset i Danmark, blev det i stedet muligt at søge om permanent ophold på gunstigere vilkår i perioden mellem det fyldte 18. og 19. år.

I 2010 blev der også indført et pointsystem for at opnå permanent ophold efter minimum 4 års ophold. Dette pointsystem blev dog afskaffet igen i juni 2012. I stedet blev der nu stillet krav om mindst 5 års ophold i Danmark samt krav om fuld beskæftigelse eller uddannelse i mindst 3 af de foregående 5 år. Derudover skulle man aktuelt være i beskæftigelse eller uddannelse – dog med undtagelse for pensionister. Flygtninge kunne under visse betingelser opnå permanent ophold efter 8 år, selvom de ikke opfyldte de øvrige krav.

I februar 2016 blev kravene skærpet yderligere, det betød bl.a., at opholdstiden blev forlænget til 6 år, og der kom krav om 2½ års beskæftigelse inden for de seneste 3 år – også for flygtninge – samt et højere niveau af dansk kundskaber. Samtidig blev karenstiden for visse former for kriminalitet forlænget. Hertil kommer, at man mindst skulle opfylde 2 af 4 supplerende betingelser. Hvis alle 4 supplerende betingelser var opfyldt, var opholdskravet dog 4 år.

Året efter, i maj 2017, blev opholdskravet igen forlænget, denne gang fra 6 til 8 år. Samtidig blev kravene til selvforsørgelse skærpet og beskæftigelseskravet blev hævet fra 2½ års beskæftigelse inden for de seneste 3 år til 3½ års beskæftigelse inden for de seneste 4 år, og kravet om ikke at begå kriminalitet skærpedes også. Det sker igen i april 2024, idet det nu ikke kun er, hvis man er dømt, men også hvis man er sigtet eller tiltalt for visse typer af kriminalitet, at det kan hindre opnåelse af permanent ophold.

Som det er fremgået, er reglerne for familiesammenføring og permanent ophold i Danmark komplekse og generelt strammet ganske meget siden årtusindskiftet. Reglerne bærer også præg af et politisk ønske om at have meget stramme regler, når det gælder familier til indvandrere fra især udviklingslande (eller MENAPT, som der har været i politisk fokus på i de senere år), mens der er etableret undtagelsesregler for udenlandsdanskere i det omfang det lader sig gøre uden at bryde med Danmarks internationale forpligtigelser. For EU/EØS-borgere er reglerne generelt mere lempelige, fordi det her er den fælles EU-lovgivning, som sætter rammerne.

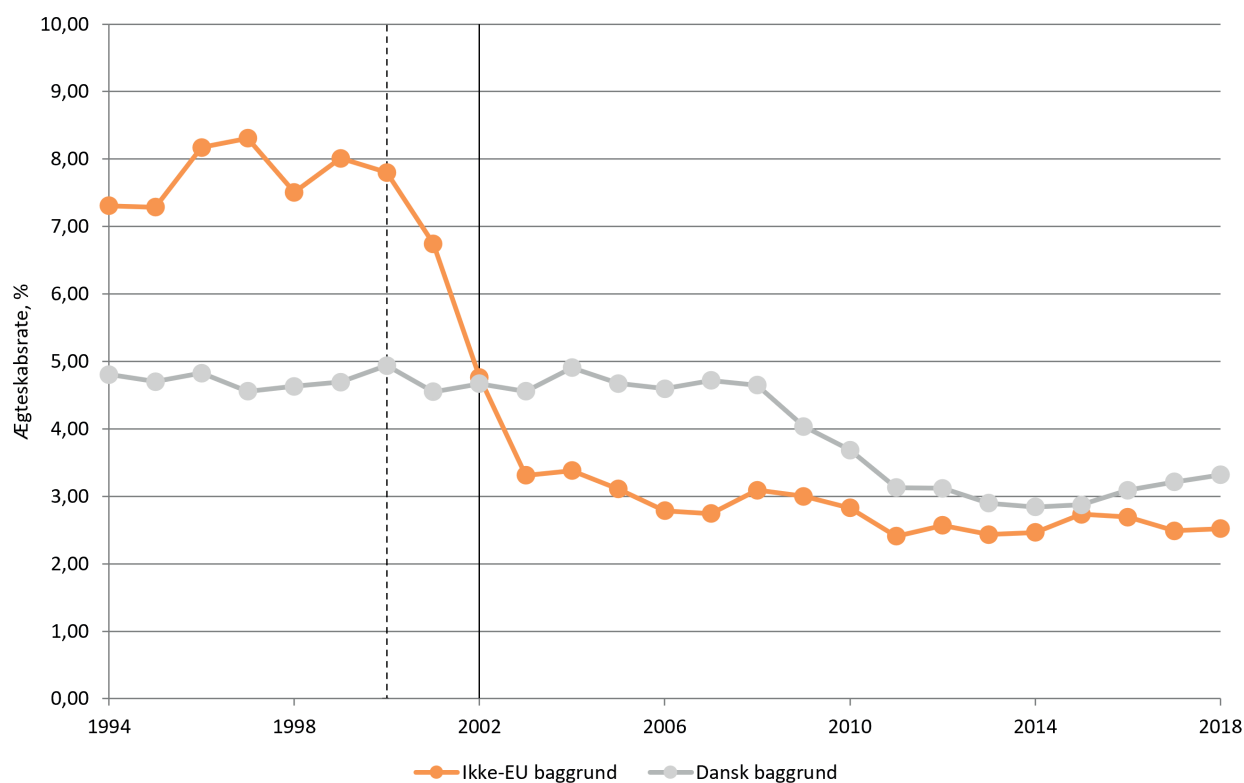
3. Virkninger af 2002-reformen på ægteskabsmønstret

Blandt de mange ændringer i udlændingeloven, står reformen i 2002 som en af de mest markante og omdiskuterede. Reglerne for familiesammenføring blev strammet ikke mindst med indførelsen af 24-årsreglen og stramningen af tilknytningskravet og med de ændrede krav for permanent ophold. Især for unge med ikke-vestlig baggrund, som ofte har giftet sig i en ung alder og fundet en ægtefælle i udlandet, var regelændringerne i 2002 så afgørende, at man efterfølgende har kunnet måle effekten på de unges gifteadfærd, jf. Cuzulan med flere (2025). Undersøgelsen fokuseres på kvinder, som oftest er yngre end deres partner, hvorved det bliver deres alder, som er afgørende for, om f.eks. 24-årsreglen kan opfyldes.

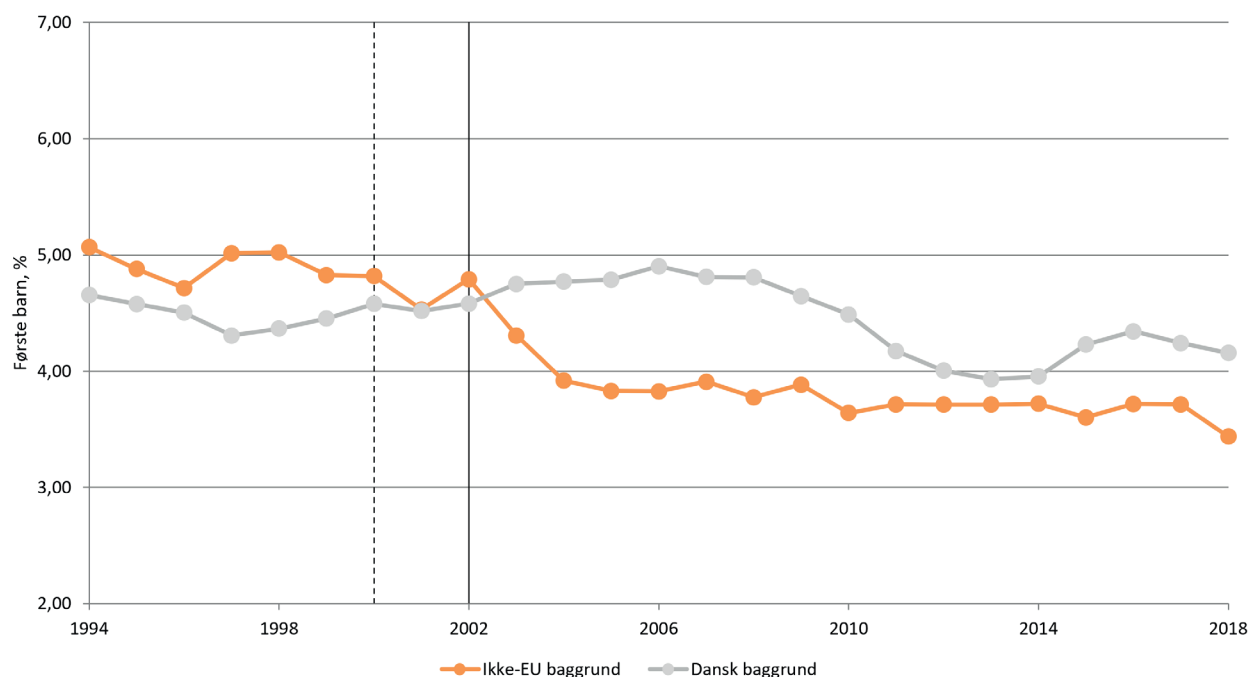
Figur 1 viser udviklingen i, hvor mange unge kvinder med henholdsvis dansk og ikke-EU-baggrund, der gifter sig og får børn. Den grå linje repræsenterer kvinder med dansk baggrund, mens den orange linje repræsenterer kvinder, som er opvokset i Danmark med baggrund fra lande uden for EU og Norden. Figuren dækker perioden fra 1994 til 2018 og inkluderer dermed også årene op til de kraftige stramninger af familiesammenføringsreglerne i begyndelsen af 2000'erne.

Figur 1. Andel, som gifter sig og får første barn blandt 18-32-årige kvinder med dansk og ikke-EU-baggrund

1.a) Andel nygifte

1.b) Får første barn

Note: Den fuldt optrukne linje markerer året (2002), hvor 24-årsreglen blev indført, mens den stiplede linje markerer året (2000) for indførelsen af tilknytningskravet. Kvinder med ikke-EU baggrund er efterkommere og indvandrere med oprindelse uden for EU, som var yngre end 15 år ved indvandring til Danmark. EU inkluderer også samtlige nordiske lande. Kilde: Cuzulan med flere (2025).

Før 2000 giftede 7-8 % af de 18-32-årige sig årligt, som det ses i figur 1.a. Indførelsen af tilknytningskravet i 2000 medførte en mindre ændring, mens andelen faldt markant til tæt på 3 % fra 2002, hvor 24-årsreglen trådte i kraft, og tilknytningskravet blev strammet. En opgørelse for forskellige aldersgrupper viser desuden, at faldet i andelen af nygifte især gælder kvinder under 24 år, hvilket tyder på, at det især var 24-årsreglen, der begrænsede giftermålene.

Kvinder med dansk baggrund gifter sig sjældent, før de fylder 24 år – og endnu sjældnere med en person, der skal familiesammenføres. Derfor var andelen af nygifte blandt kvinder med dansk baggrund uændret omkring år 2002. Til gengæld ses en nedgang i andelen af nygifte kvinder med dansk baggrund efter 2008-09, hvilket kan tilskrives finanskrisen, jf. Johansen (2026).

Figur 1.b viser, at nedgangen i andelen af nygifte kvinder med ikke-EU-baggrund herefter medførte en lavere fertilitet, idet der blev færre blandt de 18-32-årige, der i et givet år fik deres første barn. Før 2002 var andelen 5 %, mens den i de følgende år faldt til lidt under 4 %. For unge med dansk baggrund var andelen svagt stigende frem til finanskrisen, hvorefter den faldt.

Samlet set viser undersøgelsen, at 2002-reformen havde varige effekter på ægteskabsmønstre blandt unge kvinder med ikke-EU-baggrund, jf. Cuzulan med flere (2025). Reformen forsinkede både de unge kvinders ægteskab og hvornår de får børn.

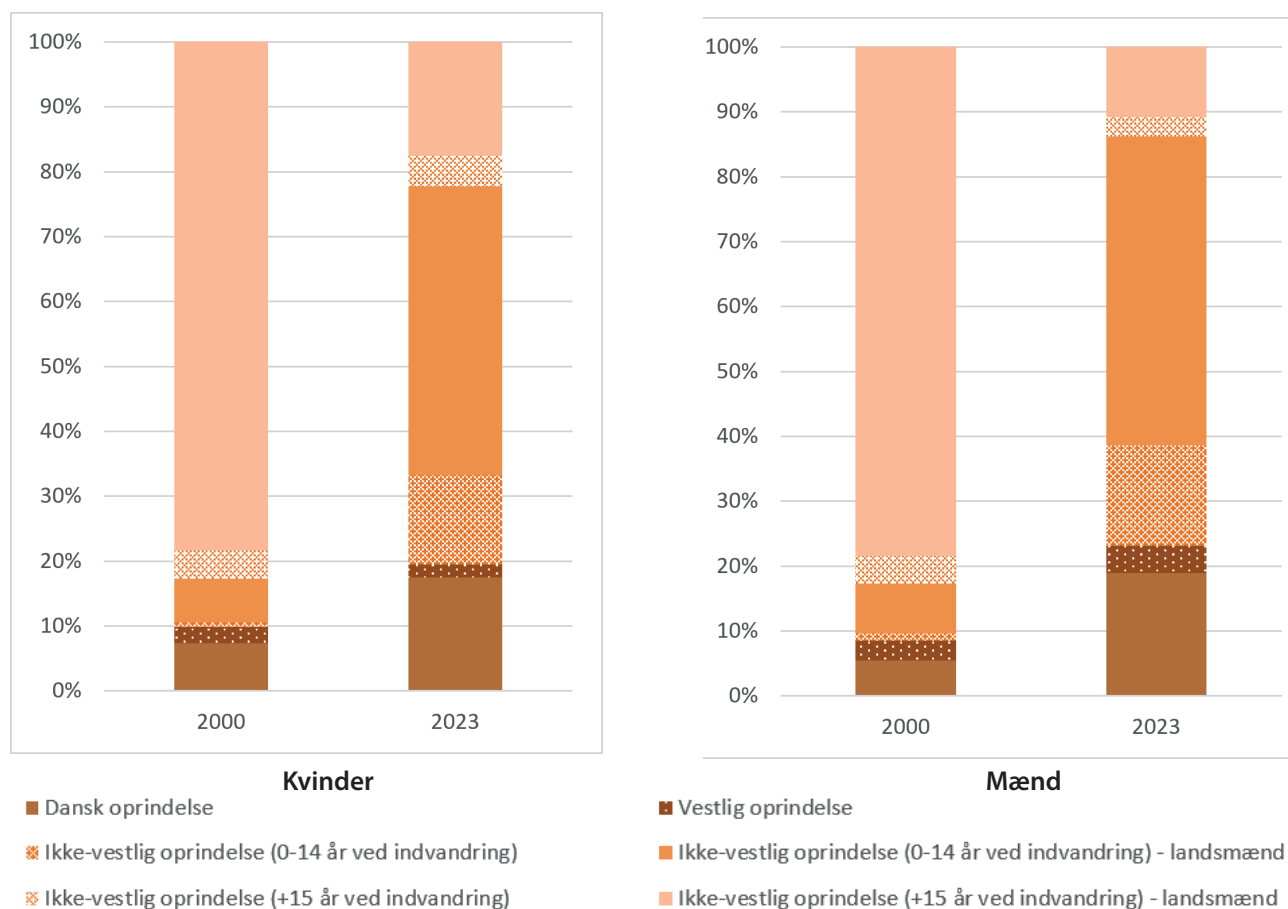
Også på længere sigt havde reformen en effekt. Årgangene født i 1985-1987 var de første, hvor 24-årsreglen i det væsentlige havde været gældende fra det tidspunkt, de fyldte 18 år, og indtil de blev 24 år. De unge kvinder med baggrund uden for EU havde som 25-årige en 19 procentpoint lavere sandsynlighed for at være gift sammenlignet med kvinder fra årgangene før indførelsen af 24-årsreglen. Da kvinderne blev 30 år, var forskellen mindre, men stadig på 6 procentpoint. Dette gælder, selvom der er taget højde for andre forskelle, herunder personkarakteristika og generelle tidstrends. Samtidig så reformen også ud til at øge chancen for, at kvinder med ikke-EU-baggrund får en længere uddannelse, og påvirke valget af ægtefælle, men evidensen for, at det kan tilskrives reformen, er lidt mindre stærk.

Helt sikkert er det imidlertid, at der over de seneste 25 år er sket en klar ændring i sammensætningen af ægtefæller til unge med indvandrerbaggrund opvokset i Danmark. Det fremgår af figur 2, som viser en ny opgørelse af herkomst blandt ægtefæller til unge med indvandrerbaggrund i år 2000 og 2023, inspireret af Schultz-Nielsen (2021). Det er her unge med ikke-vestlig baggrund som er i fokus.

Blandt gifte unge mellem 29 og 32 år med ikke-vestlig baggrund opvokset i Danmark havde 84 % i 2000 – uanset køn – en ægtefælle med ikke-vestlige baggrund, der ikke var opvokset i Danmark. I 2023 var andelen faldet til 22 % for kvinder og 14 % for mænd. Over perioden 2000-2023 ses således et markant skifte, hvor unge med ikke-vestlig baggrund i stigende grad finder en ægtefælle, der ligesom dem selv er opvokset i Danmark.

Selvom et flertal fortsat gifter sig med en person fra samme oprindelsesland, er også denne andel faldet: for kvinder fra 86 % i 2000 til 62 % i 2023, og for mænd fra 87 % til 58 % i samme periode. Andelen der gifter sig med en person af dansk oprindelse, er samtidig steget: for kvinder fra 7 % til 18 % og for mænd fra 5 % til 19 %. Vestlige ægtefæller udgør mellem 2 og 4 % begge år. Så fra at ægtefællen tidligere i høj grad var en familiesammenført ægtefælle fra hjemlandet, er ægtefællen i dag i højere grad en person, som er opvokset i Danmark og er i mindre dominerende grad fra samme oprindelsesland som den unge selv.

Figur 2. Ægtefælles baggrund blandt 29-32-årige gifte unge med ikke-vestlig baggrund i 2000 og 2023

Note: Unge med ikke-vestlig baggrund er efterkommere og indvandrere, som var yngre end 15 år ved indvandring til Danmark. Definitioner følger Danmarks Statistik (2025).
Kilde: Egne beregninger på registerdata fra Danmarks Statistik. Ny opgørelse inspireret af Schultz-Nielsen (2021).

Ændringerne i sammensætningen af ægtefæller kan forklares med flere forhold. For det første har ændringer i familiesammenførselsreglerne som beskrevet gjort det sværere at få en udenlandsk ægtefælle til Danmark. For det andet er gruppen af unge med ikke-vestlig baggrund blevet større, hvilket har øget udbuddet af potentielle ægtefæller med samme baggrund, som allerede bor i Danmark. Desuden har den demografiske sammensætning ændret sig, blandt andet med en stigende andel af efterkommere, der er født i Danmark. Til sidst kan uddannelsesniveaue spille en rolle, idet flere får en længere uddannelse og også af den grund gifter sig senere.

4. Sammenfatning

Reglerne for familiesammenføring har stor betydning for familielivet for tusinder af mennesker i Danmark hvert år. Siden årtusindskiftet har udlændingeloven gennemgået betydelige ændringer. Faktisk er ændringer af udlændingeloven mere blevet reglen end undtagelsen. Ændringerne bærer

præg af et politisk ønske om at have meget stramme reglerne, når det gælder familiesammenføring til indvandrere fra især udviklingslande (eller MENAPT), mens der i videre omfang er indført undtagelsesbestemmelser for udenlandsdanskere.

Et konkret eksempel på, hvordan ændringer i udlændingelovgivningen kan påvirke familielivet er vist for unge indvandrerkvinder, hvor antallet der blev gift og fik børn fald markant efter 2002-reformen som bl.a. indførte 24-årsreglen og en stramning af tilknytningskravet. Lovgivningen skubbede på den demografiske forandring, som allerede var i gang, hvor flere unge med indvandrerbaggrund fandt sig en ægtefælle, som også var opvokset i Danmark. Den udvikling vil af mange fra politisk hold formentlig opfattes som positiv, men samtidig kan de komplekse regler og de mange stramninger for både danske statsborgere og ikke-EU-statsborgere medføre betydelig usikkerhed for de berørte familier, mens de venter på en afgørelse. Ligesom prisen ved et afslag kan være stor.

- 1 En stor tak til Liv Bjerre og Jacob Nielsen Arendt for kommentarer til artiklen. En stor tak skal også lyde til Andreas Reese Lindbjerg, som har bistået med beregninger
- 2 For dybdegående beskrivelser af udlændingeloven, se Christensen med flere 2006, Christensen med flere 2017, Starup 2021 samt Larsen med flere 2026. For en kort oversigt for familiesammenførte til flygtninge, se Hvidtfeldt og Schultz-Nielsen 2017

Referencer

- Cuzulan, B., M.L. Schultz-Nielsen og P. Fallesen (2025). The Demographic and Socioeconomic Consequences of Restricting Access to Marriage for Young Immigrant Women in Denmark. *Demography* 1 February 2025; 62 (1): s. 87–112. doi: <https://doi.org/10.1215/00703370-11791081>
- Christensen, L.B., Hallberg, K., Homann, G., Kjær, K.U., Koch, I.E., Lassen, N., Vedsted-Hansen, J. (2006). Udlændingeret (3. udgave). København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag
- Christensen, N.H., Homann, G., Kjær, N.E. Hansen, P.B. Mikkelsen, K. Hallberg, K., H. Thomassen, L. Wendland, E.B. Jørgensen, M. Kjærum, L.B. Christensen, I.E. Koch, B.D. Jacobsen, N.H. Larsen, N.M. Lassen, J. Lindholm og J. Vedsted-Hansen (2017). Udlændingeret (4. udgave). København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- Danmarks Statistik. 2025. "Indvandrere i Danmark 2025". København. www.dst.dk/publ/indvandrereridk
- Hvidtfeldt og Schultz-Nielsen (2017). "Flygtninge og asylansøgere i Danmark 1992-2016". Arbejdspapir nr. 50, ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.
- Johansen, S.N.V. (2026). Who drove the marriage rate decline in the wake of the Great Recession? *Journal of Family Research*, 38, s. 178-198.
- Larsen, N.H., E.O.R. Khawaja, U.I. Nørgaard, E. Ersbøll, P. Starup, B.D. Jacobsen, T. Gammeltoft-Hansen, J. Lindholm (red.), J. Vedsted-Hansen (red.). 2026. Udlændingeret. København: Djøf Forlag. (Udkommer snart).
- Schultz-Nielsen, M.L. (2021). "Ægteskabs- og uddannelsesmønster blandt unge med indvandrerbaggrund – udviklingen i 25 år". Arbejdspapir nr. 59, ROCKWOOL Fondens Forskningsenhed.
- Starup, P. (2021). "Grundlæggende udlændingeret – udvalgte emner". København: Djøf Forlag.
- Udlændingestyrelsen (2025). "Tal og fakta på udlændingområdet 2025".